

# Shimon, Zealous for the Integrity of Israel

Source Sheet by Tamar Weissman

## בראשית כ"ט:ל"ג

(לג) וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה אָנֹכִי  
וַיִּתֶּן־לִי גַם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן:

### Genesis 29:33

(33) She conceived again and bore a son, and declared, "This is because יהוה heard that I was unloved and has given me this one also"; so she named him Simeon.

## בראשית רבה ע"א:ד'

(ד) וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְהוָה כִּי שְׁנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן לִי  
גַם אֶת זֶה וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן (בראשית כט, לג), זֶה עֲתִיד  
לְהַעֲמִיד שׁוֹנֵא, וּמִי מְרַפָּא מַכְתּוֹ, גַּם אֶת זֶה, פִּינְחָס, שֶׁהוּא עֲתִיד  
לְעַמֵּד מִלּוֹי.

### Bereshit Rabbah 71:4

(4) **"She conceived again, and bore a son, and said: Because the Lord heard that I am hated, He gave me this as well. She called his name Simeon" (Genesis 29:33).** "She conceived again, and bore a son, and said: Because the Lord heard [*shama*] that I am hated, He gave me this as well. She called his name Simeon [*Shimon*]" – this one is destined to produce an enemy. Who will heal his wound? It is Pinhas, who is destined to be produced from Levi.

מדרש הגדול ויצא כט

ותהא עוד ותקרא שמו שמעון. מאי שמעון? שם עון, שצפתה ברוח הקודש שעתיד לצאת ממנו

## בראשית ל"ד:ז-ל"א

(ז) וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשֹׁמְעִים וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי־נִבְלָה עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל לְשֹׁכֵב אֶת־בִּתְיָעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: (ח) וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֲתָם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: (ט) וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם: (י) וְאִתָּנוּ תֵּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וְסָחֲרוּהָ וְהָאָחֳזִי בָּהּ: (יא) וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אֲבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ אֲמַצְאִיחֵן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן: (יב) הֲרָבוּ עָלַי מְאֹד מְהֵרָ וּמִתָּן וְאֶתְּנָה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנָּעַר לְאִשָּׁה: (יג) וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אֲבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אָחֳתָם: (יד) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתֵת אֶת־אֲחֹתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־חָרְפָּה הוּא לָנוּ: (טו) אֲדִי־בָזָאת נָאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמֵנוּ לְהַמְלִל לָכֶם כָּל־זָכָר: (טז) וְנִתְּנוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וַיֵּשְׁבוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לָעַם אֶחָד: (יז) וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחֲנוּ אֶת־בָּתְּנוּ וְהִלְכָנוּ: (יח) וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר: (יט) וְלֹא־אֲחֵר הִנָּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבִתְיָעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מְכָל בֵּית אָבִיו: (כ) וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם בָּנוּ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: (כא) הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיֵּשְׁבוּ בָאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבֵת־יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת־בָּתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם: (כב) אֲדִי־בָזָאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשֹׁכֵת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לָעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כְּאֲשֶׁר הֵם נִמְלִים: (כג) מִקְנֵהֶם וּקְנִינֵם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אֲךָ נָאוֹתָהּ לָהֶם וַיֵּשְׁבוּ אִתָּנוּ: (כד) וַיִּשְׁמָעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בָּנוּ כָּל־יִצְחָאִי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹוּ כָּל־זָכָר כָּל־יִצְחָאִי שַׁעַר עִירוֹ: (כה) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטָח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר: (כו) וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בָּנוּ הָרְגוּ לְפִי־חָרֵב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם

וַיֵּצְאוּ: (כז) בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיִּבְּזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ  
 אַחֲוֹתֵם: (כח) אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר  
 וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ: (כט) וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טָפָם  
 וְאֶת־נָשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְּזוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּבַּיִת: (ל) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב  
 אֶל־שֹׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכֹרְתֶם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בְיֹשֵׁב הָאָרֶץ בְּכֹנְעֵנִי  
 וּבִפְרוֹזִי וְאֲנִי מְתִי מִסֶּפֶר וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהָכֹנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אָנִי וּבֵיתִי:  
 (לא) וַיֹּאמְרוּ הַכֹּזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אַחֲוֹתֵנוּ: {פ}

Genesis 34:7-31

(7) **Meanwhile Jacob's sons, having heard the news, came in from the field. The men were distressed and very angry, because he had committed an outrage in Israel by lying with Jacob's daughter—a thing not to be done.** (8) And Hamor spoke with them, saying, "My son Shechem longs for your daughter. Please give her to him in marriage. (9) Intermarry with us: give your daughters to us, and take our daughters for yourselves: (10) You will dwell among us, and the land will be open before you; settle, move about, and acquire holdings in it." (11) **Then Shechem said to her father and brothers,** "Do me this favor, and I will pay whatever you tell me. (12) Ask of me a bride-price ever so high, as well as gifts, and I will pay what you tell me; only give me the maiden for a wife." (13) **Jacob's sons answered Shechem and his father Hamor—speaking with guile because he had defiled their sister Dinah—** (14) **and said to them, "We cannot do this thing, to give our sister to a man who is uncircumcised, for that is a disgrace among us.** (15) Only on this condition will we agree with you; that you will become like us in that every male among you is circumcised. (16) Then we will give our daughters to you and take your daughters to ourselves; and we will dwell among you and become as one kindred. (17) But if you will not listen to us and become circumcised, we will take our daughter and go." (18) Their words pleased Hamor and Hamor's son Shechem. (19) And the youth lost no time in doing the thing, for he wanted Jacob's daughter. Now he was the most respected in his father's house. (20) So Hamor and his son Shechem went to the public place of their town and spoke to their town council, saying, (21) "These people are our friends; let them settle in the land and move about in it, for the land is large enough for them; we will take their daughters to ourselves

as wives and give our daughters to them. (22) But only on this condition will their representatives agree with us to dwell among us and be as one kindred: that all our males become circumcised as they are circumcised. (23) Their cattle and substance and all their beasts will be ours, if we only agree to their terms, so that they will settle among us.” (24) All his fellow townsmen heeded Hamor and his son Shechem, and all males, all his fellow townsmen, were circumcised. (25) **On the third day, when they were in pain, Simeon and Levi, two of Jacob’s sons, brothers of Dinah, took each his sword, came upon the city unmolested, and slew all the males. (26) They put Hamor and his son Shechem to the sword, took Dinah out of Shechem’s house, and went away. (27) The other sons of Jacob came upon the slain and plundered the town, because their sister had been defiled. (28) They seized their flocks and herds and asses, all that was inside the town and outside; (29) all their wealth, all their children, and their wives, all that was in the houses, they took as captives and booty. (30) Jacob said to Simeon and Levi, “You have brought trouble on me, making me odious among the inhabitants of the land, the Canaanites and the Perizzites; my fighters are few in number, so that if they unite against me and attack me, I and my house will be destroyed.” (31) But they answered, “Should our sister be treated like a whore?”**

## בראשית רבה פ"י

(י) וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׂמֻעוֹן וְלֵוִי (בראשית לד, כה), מִמֶּשְׁמַע שְׁנֵאמַר: שְׂמֻעוֹן וְלֵוִי, יִדְעֵנוּ שְׁבָנִי יַעֲקֹב הֵם, אֲלֵא בְנֵי יַעֲקֹב שְׂלֹא נָטְלוּ עֵצָה מִיַּעֲקֹב. שְׂמֻעוֹן וְלֵוִי, שְׁנָטְלוּ עֵצָה זֶה מִזֶּה. אֲחֵי דִינָה, וְכִי אָחוֹת שְׁנֵיהֶם הָיְתָה וְהָלֹא אָחוֹת כָּל הַשְּׁבָטִים הָיְתָה, אֲלֵא לְפִי שְׁנָטְנוּ אֵלָיו נַפְשָׁם עָלֶיהָ נִקְרָאת עַל שְׁמָם

### Bereshit Rabbah 80:10

(10) “The two sons of Jacob, Simeon and Levi...took” – from the fact that it says Simeon and Levi, we know that they are Jacob’s sons. It is, rather, “Jacob’s sons” – that they did not take counsel from Jacob; “Simeon and Levi” – that they did not take counsel from one another. “Dina’s brothers” – was she only

the sister of the two of them? Was she not the sister of all the tribes? It is, rather, because they endangered their lives on her behalf, she is called by their name.

### בראשית מ"ו:י

(י) וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶחָד וַיַּכִּין וְצֹחַר וְשָׂאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית:

#### Genesis 46:10

(10) Simeon's sons: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul the son of a Canaanite woman.

### בראשית רבה פ"י"א

אמר רב הונא אמרה ואני אנה אוליך את חרפתי, עד שנשבע לה שמעון שהוא נוטלה, הדא הוא דכתיב (בראשית מו, י): ושאוּל בן הכנענית, בן דינה שנבעלה לכנעני...ורבנן אמרין נטלה שמעון וקברה בארץ כנען.

#### Bereshit Rabbah 80:11

"And took Dina" – Rabbi Yudan said: They were dragging her and departing. Rav Huna said: One who engages in relations with an uncircumcised man, it is difficult to pull away. Rav Huna said: She said: 'But I, where will I carry my shame?' until Simeon said to her that he would take her. That is what is written: "[Simeon's sons...]and Shaul, son of the Canaanite woman" (Genesis 46:10) – the son of Dina, who engaged in relations with a Canaanite...The Rabbis say: Simeon took her and buried her in the land of Canaan.

### תנחומא בובר, וישב י"ג:ז-י

(ז) ויאמרו איש אל אחיו. מי הם שמעון ולוי.  
(ח) הנה בעל החלומות הלזה בא ועתה לכו ונהרגהו וגו'.

(י) ויקחו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים. מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, מה עשה שמעון כיון שנתנו אותו לתוך הבור היה שמעון מצווה ומשליכים עליו אבנים גדולות כדי להורגו, אבל כשנפל הוא ביד יוסף היה יוסף זורק עליו פטומות.

**Midrash Tanchuma Buber, Vayeshev 13:7-10**

(7) (Gen. 37:19:) SO THEY SAID TO ONE ANOTHER. Who were they? Simon and Levi.

(8) (Gen. 37:19-20:) HERE COMES THIS DREAMER. SO COME NOW, AND LET US KILL HIM.... < AND WE SHALL SEE WHAT WILL BECOME OF HIS DREAMS >

(10) (Gen. 37:24:) THEN THEY TOOK HIM AND CAST HIM INTO THE PIT, BUT THE PIT WAS EMPTY WITH NO WATER IN IT. There was no water in it; yet there were snakes and scorpions in it. What did Simeon do? When they had put him within the pit, Simeon commanded them to throw great stones upon him in order to kill him; but, when < Simeon > fell into Joseph's hand, Joseph tossed fattened < fowl > upon him.

**בראשית מ"ב:י"ח-כ"ו**

(יח) ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: (יט) אם-כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: (כ) ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן: (כא) ויאמרו איש אל-אחיו אבל אשמים | אנחנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה הזאת: (כב) ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם | לאמר אל-תחטאו בילד ולא שמעתם וגם-דמו הנה נדרש: (כג) והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: (כד) ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את-שמעון ויאסר אותו לעיניהם: (כה) ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל-שקו ולתת להם צדה לדרך

וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: (כו) וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֲמִירֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם:

#### Genesis 42:18-26

(18) On the third day Joseph said to them, “Do this and you shall live, for I fear God. (19) If you are being honest, let one of your brothers be held in your place of detention, while the rest of you go and take home rations for your starving households; (20) but you must bring me your youngest brother, that your words may be verified and that you may not die.” And they did accordingly. (21) They said to one another, “Alas, we are being punished on account of our brother, because we looked on at his anguish, yet paid no heed as he pleaded with us. That is why this distress has come upon us.” (22) Then Reuben spoke up and said to them, “Did I not tell you, ‘Do no wrong to the boy’? But you paid no heed. Now comes the reckoning for his blood.” (23) They did not know that Joseph understood, for there was an interpreter between him and them. (24) He turned away from them and wept. But he came back to them and spoke to them; and he took Simeon from among them and had him bound before their eyes. (25) Then Joseph gave orders to fill their bags with grain, return each one’s money to his sack, and give them provisions for the journey; and this was done for them. (26) So they loaded their asses with the rations and departed from there.

#### בראשית רבה צ"א:ו'

אָמַר לָהֶם (בראשית מב, לד): הִבִּיאוּ אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְגו', לָקַח אֶת שִׁמְעוֹן וְאַסֵּר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא דָּחַפוּ לְבוֹר, וּפִרַשׁ אוֹתוֹ מִלֵּוִי שֶׁלֹא יִטְלוּ עָלָיו עֵצָה.

#### Bereshit Rabbah 91:6

He said to them: “Bring your youngest brother to me...” (Genesis 42:34). He took Simeon and incarcerated him before their eyes, because it was he who had pushed him into the pit. He separated him from Levi, so they would not conspire against him.

## בראשית מ"ט:ה-ז

(ה) שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחִים כָּלִי חֶמֶס מְכֹרֵתֵיהֶם: (ו) בְּסֹדֶם אֶל־תִּבְּא נַפְשִׁי בְּקֹהֶלֶם אֶל־תִּתְּחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאַפִּס הָרְגוּ אִישׁ וּבְרֹצָנָם עָקְרוּ־שׁוֹר: (ז) אֲרוֹר אַפִּס כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּהּ אַחֲלִקֵם בִּיעֲלֹב וְאַפִּיצֵם בִּישְׂרָאֵל: {פ}

### Genesis 49:5-7

(5) Simeon and Levi are a pair; Their weapons are tools of lawlessness. (6) Let not my person be included in their council, Let not my being be counted in their assembly. For when angry they slay a man, And when pleased they maim an ox. (7) Cursed be their anger so fierce, And their wrath so relentless. I will divide them in Jacob, Scatter them in Israel.

## בראשית רבה צ"ח:ה'

(ה) שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחִים (בראשית מט, ה), אֲחִים לְדִינָה וְלֹא לְיוֹסֵף.  
(בראשית מט, ה):  
כָּלִי חֶמֶס מְכֹרֵתֵיהֶם, אָמַר לָהֶם הַכֹּלִים הִלְלוּ שְׁבִידָכֶן גְּזוּלִים הֵם בְּיָדְכֶם, לָמִי הֵם רְאוּיִים לְמִכְרוֹתֵיהֶן, לַעֲשׂוֹ שְׁמֹכַר אֶת הַבְּכוֹרָה.  
(בראשית מט, ו):  
בְּסֹדֶם אֶל תִּבְּא נַפְשִׁי, בְּשַׁעָה שֶׁהֵן בָּאִים לְטַל עֵצָה בְּשָׁטִים. (בראשית מט, ו):  
בְּקֹהֶלֶם אֶל תִּתְּחַד כְּבֹדִי, בְּשַׁעָה שֶׁהֵם נִקְהָלִין עַל מֹשֶׁה בַּעֲדַת קָרַח, בְּקֹהֶלֶם אֶל תִּתְּחַד כְּבֹדִי, אֲבָל לְדוּכָן יִזְכֹּר שָׁמִי, כְּשֶׁבָנִיו עוֹמְדִין עַל הַדּוּכָן, שֶׁנֶּאֱמַר (דברי הימים א ו, יח): וְאַלֶּהָה הָעֹמְדִים וְגו' וּבְנֵיהֶם הֵימָן וְגו', רַבִּי הוֹנָא וְרַבִּי חֲנִינָא וְרַבִּי פִּינְחָס תַּלְתֵּיהוֹן אֲמָרִי (דברי הימים א ו, כג): בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי בֶּן יִשְׂרָאֵל. (בראשית מט, ו):  
כִּי בְּאַפִּס הָרְגוּ אִישׁ, זֶה חֲמוֹר אָבִי שָׁכָם. עָקְרוּ שׁוֹר, עָקְרָתוֹן שׁוֹרָן שֶׁל גָּרִים. רַבִּי חוּנְיָא וְרַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי אֲחִיָּא בַר אֲבָא דְּכִתְיָב:

וּבְרִצְנָם עָקְרוּ שׁוֹר, בְּשִׁבִּיל לַעֲשׂוֹת רְצוֹן יִצְרָכֶם עֲקָרְתֶּם שׁוֹרָן שֶׁל  
גֵּרִים. עָקְרוּ אַבּוֹס, זֶה אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שֶׁשָּׁנּוּ לְתַלְמֵי הַמֶּלֶךְ. (בראשית  
מט, ז):

אֶחָלָקֶם בִּיעֶקֶב, זֶה שֶׁבִטּוֹ שֶׁל לֹוִי (במדבר יח, ע): אֲנִי חֶלְקֶךָ  
וְנִחַלְתֶּךָ.

וְאַפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל, זֶה שֶׁבִטּוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן, הִדָּא אִמְרָה רַבֵּן שֶׁל עֲנִיִּים  
מִשֵּׁבֶט שִׁמְעוֹן הָיוּ.

#### Bereshit Rabbah 98:5

(5) **“Simeon and Levi are brothers; weapons of villainy are their heritage”**  
(Genesis 49:5) “Simeon and Levi are brothers” – brothers of Dina but not  
brothers of Joseph.

**“Weapons of villainy are their heritage [mekheroteihem]”** – he said to  
them: These weapons in your possession have been stolen by you. For whom  
are they fitting? It is for *mekheroteihem* – for Esau, who sold [*makhar*] the  
birthright.

**“Let my soul not come in their company”** – when they come to take counsel  
in Shitim.

**“With their assembly let my glory not be associated”** – when they  
assemble against Moses in the congregation of Korah. “With their assembly let  
my glory not be associated” – but for the platform, let my name be associated,  
when his descendants stand on the platform, as it is stated: “These are those  
who stood, and their sons, [from the sons of the Kehatites:] Heiman [the  
singer, son of Yoel, son of Samuel]” (I Chronicles 6:18). Rabbi Huna, Rabbi  
Ḥanina, and Rabbi Pinḥas: The three of them said: “Son of Yitzhar, son of  
Kehat, son of Levi, son of Israel” (I Chronicles 6:23).

“For in their anger they killed men [*ish*]” – this is Ḥamor father of Shekhem.

“Hamstrung [*ikeru*] oxen [*shor*]” – they undermined [*akartun*] the security wall  
[*shuran*] of proselytes. Rabbi Ḥunya and Rabbi Yirmeya in the name of Rabbi  
Aḥiya bar Abba: As it is written: “And with their will they hamstrung [*ikeru*]  
oxen” – in order to fulfill the will of your inclination, you undermined  
[*akartem*] the security wall of proselytes. “Undermined a trough” – this is one  
of the matters that they emended for King Ptolemy.

**“I will divide them [aḥalkem] in Jacob”** – this is the tribe of Levi: “I am your

portion [*helkekha*] and your inheritance” (Numbers 18:20).

“**And I will disperse them in Israel**” – this is the tribe of Simeon. That is what is said: Most of the poor were from the tribe of Simeon.

## רש"י על בראשית מ"ט:ו'

(ו) וברצונם עקרו שור. רצו לעקר את יוסף שנקרא שור, שנאמר בכור שורו הדר לו (דברים ל"ג). עקרו אשרי"טיר בלעז, לשון את סוסייהם תעקר (יהושע י"א):

### Rashi on Genesis 49:6

(AND IN THEIR SELF WILL THEY LAMED AN OX — they desired to exterminate Joseph who is called שור, as it is said, (Deuteronomy 33:17) “His firstling bullock (שורו) (Joseph), majesty is his”. עקרו means in old French essarter. It has the same meaning as in (Joshua 11:6) “Thou shalt hamstring (תעקר) their horses”.

## במדבר כ"ה:א'-ח'

(א) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב: (ב) ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: (ג) ויצמד ישראל לבעל פעור ויחראף יהוה בישראל: (ד) ויאמר יהוה אל-משה קח את-כל-ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף-יהוה מישראל: (ה) ויאמר משה אל-שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: (ו) והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: (ז) וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: (ח) ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:

### Numbers 25:1-8

(1) While Israel was staying at Shittim, the menfolk profaned themselves by whoring with the Moabite women, (2) who invited the menfolk to the sacrifices for their god. The menfolk partook of them and worshiped that god. (3) Thus Israel attached itself to Baal-peor, and יהוה was incensed with Israel. (4) יהוה said to Moses, "Take all the ringleaders and have them publicly impaled before יהוה, so that יהוה's wrath may turn away from Israel." (5) So Moses said to Israel's officials, "Each of you slay those of his men who attached themselves to Baal-peor." (6) Just then a certain Israelite man came and brought a Midianite woman over to his companions, in the sight of Moses and of the whole Israelite community who were weeping at the entrance of the Tent of Meeting. (7) When Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, saw this, he left the assembly and, taking a spear in his hand, (8) he followed the Israelite man into the chamber and stabbed both of them, the Israelite man and the woman, through the belly. Then the plague against the Israelites was checked.

### סנהדרין פ"ב א"י"א

”וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל וְגו’” . הֲלֹךְ שִׁבְטוֹ שֶׁל שְׁמַעוֹן אֶצֶל זִמְרִי בֶן סָלוּא, אָמְרוּ לוֹ: הֵן דָּנִין דִּינֵי נַפְשׁוֹת וְאַתָּה יוֹשֵׁב וְשׁוֹתֵק!? מָה עָשָׂה? עָמַד וְקִיבֵץ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלֶף מִיִּשְׂרָאֵל וְהִלֵּךְ אֶצֶל כְּזָבִי. אָמַר לָהּ: הַשְׁמִיעִי לִי. אָמְרָה לוֹ: בֵּית מֶלֶךְ אָנִי, וְכֵן צִוָּה לִי אָבִי: לֹא תִשְׁמָעִי אֶלָּא לַגָּדוֹל שִׁבְהֶם. אָמַר לָהּ: אֵף הוּא נָשִׂיא שִׁבֵּט הוּא, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא שְׁנֵי לִבָּטָן וְהוּא שְׁלִישִׁי לִבָּטָן.

### Sanhedrin 82a:11

It is stated: **“And Moses said to the judges of Israel:** Each of you shall slay his men who have adhered unto Ba'al-Peor” (Numbers 25:5). **The tribe of Simeon went to Zimri, son of Salu,** their leader, and **said to him: They are judging cases of capital law and executing us and you are sitting and are silent? What did Zimri do? He arose and gathered twenty-four thousand people from the children of Israel,** and went to Cozbi, daughter of Zur,

princess of Midian, and **said to her: Submit to me** and engage in intercourse with me. **She said to him: I am the daughter of a king, and this is what my father commanded me: Submit only to the greatest of them.** Zimri **said to her: He, too**, referring to himself, **is the head of a tribe; moreover, he is greater than Moses, as he is the second of the womb**, as he descends from Simeon, the second son of Jacob, **and Moses is the third of the womb**, as he descends from Levi, the third son of Jacob.

## סנהדרין פ"ב א:י"ב

תפשה בבלוריתה וְהביאה אצל משה. אמר לו: בן עמרם, זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה, בת יתרו מי התירה לך? נתעלמה ממנו הלכה. געו כולם בבכיה, והיינו דכתיב: "וְהָמָּה בָּכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד". וכתיב: "וַיֵּרָא פְּנֵחָס בֶּן אֶלְעָזָר".

Sanhedrin 82a:12

**He seized her by her forelock and brought her before Moses.** Zimri **said to Moses: Son of Amram, is this woman forbidden or permitted? And if you say that she is forbidden**, as for **the daughter of Yitro** to whom you are married, **who permitted her to you?** The *halakha* with regard to the proper course of action when encountering a Jewish man engaging in intercourse with a gentile woman **eluded Moses.** **All** of the members of the Sanhedrin **bawled in their weeping, and that is** the meaning of that **which is written: "And they are crying at the entrance of the Tent of Meeting"** (Numbers 25:6). **And it is written** thereafter: **"And Pinehas, son of Elazar, son of Aaron the priest, saw and arose from the midst of the congregation and took a spear in his hand"** (Numbers 25:7).

## במדבר כ"ה:י"ב-י"ב

(י) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלְיִתִּי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: (יב) לָכֵן אֶמַּר הַנָּלִי נָתַן לּוֹ

## אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם:

### Numbers 25:10-12

(10) יהוה spoke to Moses, saying, (11) "Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, has turned back My wrath from the Israelites by displaying among them his passion for Me, so that I did not wipe out the Israelite people in My passion. (12) Say, therefore, 'I grant him My pact of friendship.

### העמק דבר על בראשית ל"ד:כ"ה

(א) שני בני יעקב שמעון ולוי. תיבת שני מיותר. ובנדב ואביהוא כתיב ויקחו בני אהרן נדב וגו'. ובא ללמדנו דאע"ג שנתאחדו בכעס גדול להחריב עיר ומלוואה וגם התאחדו להביא עצמם לידי סכנה עצומה. מ"מ היו שנים. היינו ששונים היו בדעת המבעיר את האש הזה. אחד בא בדעת אנושי המקנא לכבוד בית אביו. המביא לאש כזה והוא אש זרה כידוע. וא' בא בדעת קנאת יהוה בלי שום פניי ורצון היא אש שלהבת יה. ומ"מ מאש כזה ג"כ יש להזהר הרבה לכוין המקום והזמן. ובל"ז היא מקלקלת הרבה.

### Haamek Davar on Genesis 34:25

### ספרי דברים שמ"ח

(ה) וזאת ליהודה מלמד שנתפלל משה על שבטו של שמעון אמר לפניו רבוננו של עולם כל זמן ששבטו של שמעון שרוי בצער ומתפלל לפניך אתה מעלה אותו מתוכה.  
(ו) ואל עמו תביאנו, שקרבו עמו לברכה שנאמר (שופטים א ג) ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי.

### Sifrei Devarim 348

("And this, for Judah. And he said: Hear, O L-rd, the voice of Judah": We are

hereby taught that Moses prayed for the tribe of Shimon [(Shimon not being *explicitly* mentioned here)], saying: "L-rd of the world, whenever the tribe of Shimon is in distress, rescue him from it.

(6) "And to his people shall You bring him": For he (Judah) had drawn him (Shimon) near to himself for inheritance (of the land), as it is written (Judges 1:3) "and Judah said to Shimon his brother: "Go up with me (in battle) for my portion." And sections fell (for inheritance) from the inheritance of the children of Judah to that of the children of Shimon (viz. Joshua 19:9).

### ספרי דברים שמ"ט

(א) (ח) וללוי אמר, למה נאמר לפי ששמעון ולוי שניהם שתו בכוס אחד שנאמר (בראשית מט ז) ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל משל לשנים שלוו מן המלך אחד פרע למלך וחזר והלוח את המלך ואחד לא דיו שלא פרע אלא חזר ולוח כך שמעון ולוי שניהם לוו בשכם כענין שנאמר (בראשית לד כה) ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבואו על העיר בטח ויהרגו כל זכר לוי פרע מה שלוח במדבר שנאמר (שמות לב כו) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר כה אמר יהוה שימו איש חרבו על יריכו ויעשו בני לוי כדבר יהוה וחזר והלוח את המקום בשטים שנאמר (במדבר כה יא) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי שמעון לא דיו שלא פרע אלא חזר ולוח שנאמר (שם יד) ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני

#### Sifrei Devarim 349

(1) (Devarim 33:8) "And of Levi he said": Why was this (blessing) said of *him* (and not of Shimon)? Shimon and Levi drank of one cup, viz. (Bereshith 49:7) "Cursed be their wrath, for it is fierce, and their anger, for it is sore. I shall divide them in Jacob, and I shall scatter them in Israel." This is analogous to (the situation of) two, who borrowed from the king. One paid him back, and

borrowed from him again, and the other — not only did he not pay him back, but he borrowed again. Thus, Shimon and Levi: Both "borrowed" in Shechem, viz. (Bereshith 34:25) "And there took, two sons of Jacob, Shimon and Levi, each man his sword, and came upon the city (Shechem) secure, (in that the men were ailing from the circumcision), and they killed every male." Levi paid back what he borrowed in the desert, (in the incident of the golden calf) viz. (Shemoth 32:26) "And Moses stood in the gate of the camp, and he said 'Whoever is for the L-rd, (let him come) to me!' And there gathered unto him all the sons of Levi, etc." And he returned and "borrowed" from the L-rd in Shittim, viz. (Bamidbar 25:11) "Pinchas the son of Elazar the son of Aaron the Cohein turned My wrath away from the children of Israel when he raged My rage in their midst, and I did not consume the children of Israel in My wrath" — whereas Shimon, not only did he not repay the loan, but he went and "borrowed" again, viz. (*Ibid.* 14) "And the name of the man of Israel who was smitten, who was smitten together with the Midianite woman, was Zimri the son of Salu, chief of a father's house in the house of Shimon."

### ילקוט שמעוני על נ"ך מ"ב

(א) ויאסוף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים. ארבעה דברים טובים היה לו ללוט לחשב לאברהם אבינו וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט וגם ללוט ההולך את אברם וגו' וישב את כל הרכוש וגם את לוט, ויהי בשחת אלהים את ערי הככר, וכנגדן היו בני לוט צריכין לפרוע לנו טובות ולא דיין שלא פרעו טובות אלא פרעו רעות הה"ד וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור. ויאסוף אליו בני עמון, ויהי אחרי כן באו בני עמון ובני מואב אל יהושפט, ידו פרש צר על כל מחמדיה. ונכתבה חטא שלהם בארבבע מקומות לא יבא עמוני ומואבי על דבר אשר לא קדמו אתכם כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים. עמי זכר נא מה יעץ בלק. עמדו ארבעה נביאים וחתמו גזר דינם ואלו הם ישעיה ירמיה יחזקאל צפניה. ישעיה אמר משא מואב כי בליל שודד. ירמיה אמר לכן הנה ימים באים והשמעתתי אל רבת בני עמון

תרועת מלחמה. יחזקאל אמר לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשהה למען לא תזכר בני עמון ובמואב אעשה שפטים. צפניה אמר לכן חי אני נאם ה' כי מואב כסדום תהיה ובני עמון כעמורה:

(ב) ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות. שהיה עוסק בתורה שנקרא חרב פיפיות, ולה שני פיות שאוכלים בעולם הזה ובעולם הבא:

(ג) ויקם מעל הכסא. רב ביבי בש"ר ראובן רות וערפה בננותיו של עגלון היו אמר הקב"ה אתה חלקת לי כבוד ועמדת מכסאך בשביל כבודי חייך שאני מעמיד ממך בן ואני מושיבו על כסאי שנאמר וישב שלמה על כסא ה' למלך (כתוב ברמז ת"מ):

(ד) אהוד בן גרא פרנס את ישראל שמונים שנה צא מהם י"א שנים של עגלון מלך מואב בימיו היה שמגר בן ענת בסוף ימיו ובימי עגלון נאמר ויהי בימי שפוט השופטים וגו' וימת אלימלך איש נעמי, ואומר אל בנותי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד ה'. ואומר בכל אשר יצאו יד ה' היתה בם לרעה. נחשון מת בשנה השנית לצאת בני ישראל מארץ מצרים. שלמון היה מבאי הארץ ומת אחרי יהושע. אחריו דבורה וברק ארבעים שנה, צא מהם שעבוד ליבין מלך כנען כ' שנה:

(ה) מכל השבטים יצאו שופטים ומלכים ומשבט שמעון לא קם לא שופט ולא מלך בשביל החטא שעשה זמרי בשבטים, ללמדך כמה חמורה הזנות. עתניאל בן קנז משבט יהודה. אהוד משבט בנימין. דבורה וברק מהר אפרים ומקדש נפתלי. גדעון משבט מנשה ואבימלך בנו אחריו, תולע בן פואה משבט יששכר. יאיר הגלעדי מחוות יאיר משבט מנשה. וכן יפתח מיושבי גלעד. אבצן מבית לחם יהודה. אלון משבט זבולון. עבדון בן הלל משבט אפרים. שמשון משבט דן. עלי ושמואל משבט לוי, ומבנימין יצאו מלכים. ומיהודה מלכים. ומאפרים ירבעם. וממנשה יהוא בן נמשי. אבל שמעון לא העמיד לא שופט ולא מלך בשביל עון הזנות, לפיכך נתנה תורה ברית מילה בערוה שיהא יראת המקום מונעת מלעשות החטא. לכל

הרגשה והרגשה נתן הקב"ה תורה מה לעשות ומה לא לעשות. ללב ולא תתורו אחרי לבבכם. לעינים ואחרי עיניכם. לאזנים לא תשא שמע שוא. לפה לא תאכל כל תועבה. ללשון תשא את שם. לא תשבעו. ולא תשקרו. לא תענה. לידיים אל תשת ידך עם רשע. לעריות לא תנאף ולא תזנה. לרגלים לא תלכו אחרי אלהים אחרים, הרי לא תעשה. ומה לעשות, מלמד ללב ושמעתם את דברי אלה על לבבכם. לעינים לא תשכח את אשר ראו עיניך. לאזנים שמע ישראל את החוקים. ללשון ושננתם לבניך. לידיים פתוח תפתח את ידך. לערוה ואתם פרו ורבו ואומר קחו נשים והולידו בנים. לרגלים בכל הדרך אשר צוה ה' אלהיכם אתכם תלכו:

(ו) והוא לחץ את ישראל בחזקה, בחרופין ובגדופין לפיכך נדון באש וכו' (כתוב ברמז ק"מ):

(ז) ודבורה אשה נביאה מה טיבה של דבורה שנתנבאת על ישראל ושפטה אותם והלא פינחס בן אלעזר עומד מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ בין גוי בין ישראל בין איש בין אשה בין עבד בין שפחה הכל לפי מעשיו של אדם רוח הקדש שורה עליו. תנא דבי אליהו אמרו בעלה של דבורה עם הארץ היה א"ל בוא ואעשה לך פתילות ולך לבית המקדש שבשילה אז יהיה חלקך בין הכשרים שבהם ותבא לחיי העולם הבא, והיא עושה פתילות והוא מוליך לבית המקדש, וג' שמות יש לו ברק ומיכאל ולפידות. ברק על שם שפניו דומות לברק. מיכאל ע"ש שהוא ממין את עצמו. ד"א ע"ש מלאך. לפידות ע"ש שאשתו עושה פתילות והיא מתבוננת ועושה פתילות עבות כדי שיהא אורן מרובה והקב"ה בוחן לבות וכליות אמר לה דברוה את נתכוונת להרבות אורי אף אני ארבה אורך ביהודה ובירושלים כנגד י"ב שבטים, מי זכה לו ללפידות שיהא חלקו עם הכשרים ויבא לחיי העולם הבא הוי אומר דבורה אשתו, עליה נאמר חכמות נשים בנתה ביתה. ועל איזבל בת אתבעל נאמר ואולת בידיה תהרסנו:

(ח) ודבורה אשה נביאה. בשרה הוא אומר בת הרן אבי מלכה ואבי

יסכה. במרים הוא אומר ותקח מרים הנביאה בדבורה הוא אומר  
ודבורה אשה נביאה. בחנה הוא אומר ותתפלל חנה. אביגיל  
נתנבאה לדוד וכן דוד אומר לה ברוך טעמך וברוכה את. בחולדה  
הוא אומר וילך חלקיהו וגו' אל חולדה הנביאה. באסתר הוא אומר  
ותכתוב אסתר המלכה בת אביחיל:

(ט) רבי ברכיה אומר ד' (ב) מיללין תלתא בעלמא וחדא באתתא.  
חשיך חייא דבעי למיתא. חשיך גוברא דבעי ללחלשא. חשיך  
פתיחא דבעי לסמיא. חשיך דרא דאיתתא דבריייתא, ודבורה אשה  
נביאה:

(י) אשרת לפידות א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיתה עושה פתילות  
למשכן. והיא יושבת תחת תומר. אר"ש בן אבשלום משום ייחוד,  
ד"א מה תומר זה צלו מועט אף ת"ח שבאותו הדור היו מועטין. ד"א  
מה תומר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד  
לאביהם שבשמים. אמר רב נחמן לא יאי יוהרא לנשי תרתי נשי  
נביאתי הויין דהויין יהירין ושניין שמייהו חדא שמה זבורתא וחדא  
שמה כרכושתא. זבורתא דכתיב ותשלח ותקרא לברק בן אבינועם  
ואלו איהי לא אזלא גביה. כרכושתא דכתיב בה אמרו לאיש אשר  
שלח אתכם ולא אמרו למלך אשר שלח:

(יא) והיא יושבת תחת תומר לפי שאין דרכה של אשה להתיחד  
בתוך הבית וישבה בצלו של דקל מלמדת תורה לרבים:  
(יב) ותשלח ותקרא לברק וכי מה טיבו של ברק אצל דבורה אלא  
אמרו ברק שמש את הזקנים כל ימו יהושע וחזר ושמש אחר מיתתו  
לפיכך הביאוהו ונתנוהו אצל דבורה. במי הקב"ה מושיע את ישראל  
בבני אדם שמשכימין ומעריבין לב"ה ולבית המדרש ועוסיקין  
בתורה בכל יום תמיד. וכי מה טיבו של שבט זבולו ונפתלי שבאת  
תשועה גדולה על ידיהם אמרו נפתלי שמש את יעקב אבינו וזבולו  
שמש את יששכר ונעשה לו אכסניא. ועל שבטח ברק באלהי ישראל  
והאמין בנבואתה של דבורה חלקה לו בשירה שנאמר ותשר דבורה  
וברק. וכי מה טיבה של יעל שבאת תשועה גדולה על ידה אמרו

## אשה כשרה היתה ועושה רצון בעלה מכאן אמרו אין לך אשה כשרה בנשים אלא אשה שהיא עושה רצון בעלה:

### Yalkut Shimoni on Nach 42

(7) And Devorah, was a prophetess. What was she like, that she prophesied about Israel and judged them? Wasn't Pinchas ben Eleazar alive then? I bring Heaven and Earth to bear witness that the Divine Spirit may rest upon a gentile and a Jew, a man and a woman, a slave and a maid—all depends on the deeds of that particular person. The House of Elyahu teaching was that they said that Devorah's husband was not a scholar. She said to him, let's make wicks and go to the Mikdash in Shilo, and so you will have a place among the greats and you will have a place in the world to come. So she would make wicks and he would bring them to the Mikdash. He had three names: Barak, Michael and Lapidot. Barak: because his face looked like lightning. Michael: because he diminished himself. Another opinion: he was named after the angel. Lapidot - his wife would make wicks, and his wife thought for long, and decided to make very thick wicks so that their light would be plentiful. And God said, "Devorah you intended to sustain My light, and so I will make your light great in Judah and Jerusalem in front of the 12 tribes. And to what merit did Lapidot arrive to the World to Come? They say because of his wife Devorah, about whom it is written "The wisest of women built her house" (Prov. 14:1). And regarding Jezebel bat Itba'al "and the fool one destroys it with her hands.

(10) Lapidot - Rabbi Itzchak from the House of Rabi Ami: because she made the wicks for the Tabernacle. And she sat under the date palm - Rabbi Shimon be Avshalom: because of yichud. Another explanation: just as the shade of the palm tree is small, so the number of Torah scholars of her time was small. Another opinion: just as a palm tree has only one heart, so in her time Israel was of one heart with their Father in Heaven.

(11) And she sat under a palm tree - as it is not the way of women to seclude themselves at home [with men] and so she sat in the shade of the date palm and taught Torah to the public.

מכל השבטים יצאו שופטים ומלכים ומשבט שמעון לא קם לא שופט ולא מלך, בשביל החטא

שעשה זמרי בשבטים. ללמדך כמה חמורה הזנות.

## רש"י על בראשית מ"ט:ז'

אחלקם ביעקב. אפרידם זה מזה שלא יהא לוי במנין השבטים, והרי הם חלוקים. דבר אחר אין לך עניים וסופרים ומלמדי תינוקות אלא משמעון, כדי שיהיו נפוצים, ושבטו של לוי עשאו מחזר על הגרנות לתרומות ולמעשרות, נתן לו תפוצתו דרך כבוד:

### Rashi on Genesis 49:7

I WILL DIVIDE THEM IN JACOB — I shall separate them from each other inasmuch as Levi shall not be numbered among the tribes (cf. Numbers 26:62) and thus they (Simeon and Levi) will be divided (cf. Genesis Rabbah 98:5). Another interpretation is: both of these tribes will be dispersed in Israel, and this happened, for you will find that the very poor — the Scribes and elementary teachers — were all of the tribe of Simeon, and this was so in order that this tribe should be dispersed, since such poor people must wander from city to city to eke out a livelihood. As for the tribe of Levi, He made them travel round from one threshing floor to another to collect their heave offerings and tithes; thus He caused them also to be “scattered” but in a more respectable manner (Genesis Rabbah 99:6).

## כריתות ו' ב:י"ח

אמר רב חנא בר בזנא אמר רבי שמעון חסידא: כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית, שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני קטרת. אביי אמר: מהכא: "ואגדתו על ארץ יסדה"

### Keritot 6b:18

**Rav Hana bar Bizna says that Rabbi Shimon Hasida says: Any fast that does not include the participation of some of the sinners of the Jewish people is not a fast, as the smell of galbanum is foul and yet the verse lists**

**it with the ingredients of the incense. Abaye says** that this is derived **from here:** “It is He Who builds His upper chambers in the heavens **and has established His bundle on the earth**” (Amos 9:6), i.e., when the people are united as a bundle, including their sinners, they are established upon the earth.

*Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman*